

Pamatlietas puses

Prasītājs: "Fronteks International" EAD

Atbildētājs: Emil Yanakiev

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai atbilstoši LESD 101. panta 1. punktam (aizliegums nepieļaut, ierobežot vai izkropļot konkurenci) nav pieļaujams Advokatūras likuma 36. panta 2. punkts, saskaņā ar kuru brīvo profesiju uzņēmumu apvienībai (Augstākā advokatūras padome), pamatojoties uz valsts deleģētām pilnvarām, ir tiesības iepriekš noteikt šo uzņēmumu sniegto pakalpojumu cenu minimālo apmēru (advokātu honorārus)?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai Civilprocesa kodeksa 78. panta 5. punkts *in fine* (daļā, kurā šī norma nepieļauj advokāta honorāra samazinājumu zem noteiktā minimālā apmēra) ir pretrunā LESD 101. panta 1. punktam?
- 3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai Advokatūras likuma 132. panta 5. punkts (attiecībā uz šā likuma 136. panta 1. punkta piemērošanu) ir pretrunā LESD 101. panta 1. punktam?
- 4) Vai atbilstoši LESD 56. panta 1. punktam (aizliegums ierobežot pakalpojumu sniegšanas brīvību) nav pieļaujams Advokatūras likuma 36. panta 2. punkts?
- 5) Vai Civilprocesa kodeksa 78. panta 8. punkts ir pretrunā LESD 101. panta 1. punktam?
- 6) Vai Civilprocesa kodeksa 78. panta 8. punkts ir pretrunā Direktīvai 77/249/EEK ⁽¹⁾ (attiecībā uz juriskonsultu pārstāvētu personu tiesībām prasīt atlīdzināt advokāta atlīdzību)?
- 7) Vai Rīkojuma Nr. 1 Papildu noteikumu 2.a pants ir pretrunā Direktīvai 2006/112/EK ⁽²⁾, kurā ir atļauts uzskatīt PVN par daļu no brīvās profesijas pārstāvja sniegta pakalpojuma cenas (attiecībā uz PVN, kas maksājams kā advokāta honorāra daļa, iekasēšanu)?

⁽¹⁾ Padomes 1977. gada 22. marta Direktīva 77/249/EK par pasākumiem, kas palīdz advokātiem sekmīgi īstenot brīvību sniegt pakalpojumus (OV L 78, 17. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 2. jūnija spriedumu lietā T-160/13 *Bank Mellat*/Padome 2016. gada 2. augustā iesniedza *Bank Mellat*

(Lieta C-430/16 P)

(2016/C 371/09)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Bank Mellat* (pārstāvji – S. Zaiwalla P. Reddy, Z. Burbeza, Solicitors, M. Brindle QC, R. Blakeley, J. MacLeod, Barristers)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt spriedumu;
- atcelt Regulas Nr. 1263⁽¹⁾ 1. panta 15. punktu pilnībā vai, ciktāl tas ir piemērojams Bankai;
- atzīt, ka Lēmuma 635⁽²⁾ 1. panta 6. punkts nav piemērojams Bankai, un
- piespriest Padomei atļūdzināt tiesāšanās izdevumus apelācijas instancē un Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

1. Apelācijas sūdzības iesniedzēja *Bank Mellat* (turpmāk tekstā – “**Banka**”) pārsūdz Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 2. jūnija spriedumu lietā T-160/13 *Bank Mellat*/Padome, EU:T:2016:331 (turpmāk tekstā – “**Spriedums**”). Rezumējot, Banka apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, neapmierinot tās prasību atcelt vai atzīt par Bankai nepiemērojamiem vairākus pasākumus, kuri izpaužas kā Bankai uzlikts “**Finansiālais embargo**”, konkrēti:
 - (1) Padomes Regulas (ES) Nr. 1263/2012 1. panta 15. punktu;
 - (2) Lēmuma 2012/635/KĀDP 1. panta 6. punktu.
2. It īpaši Banka ir norādījusi trīs apelācijas sūdzības pamatus attiecībā uz kļūdām tiesību piemērošanā, kuras Vispārējā tiesa ir pieļāvusi Bankas prasības vērtējumā pēc būtības:
 - (1) Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdas Līguma par Eiropas Savienības darbību (turpmāk tekstā – “**LESD**”) 215. pantā ietvertās “*nepieciešamības*” prasības interpretācijā un piemērošanā (1. pamats).
 - (2) Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, secinādama, ka Finansiālais embargo bija samērīgs, no kā radās vairākas specifiskas kļūdas tiesību piemērošanā (2. pamats).
 - (3) Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, secinādama, ka Finansiālais embargo bija atbilstošs citiem vispārējiem ES tiesību principiem (3. pamats).
3. Banka norāda arī uz diviem plašiem apelācijas sūdzības pamatiem Vispārējās tiesas novērtējumā par atsevišķu Bankas prasības daļu pieņemamību:
 - (1) Vispārējā tiesa ir kļūdaini atdalījusi elementus attiecībā uz Finansiālo embargo un lēmusi, ka Bankas prasība attiecībā uz tiem nav pieņemama (4. pamats).
 - (2) Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, it īpaši secinādama, ka tai nebija kompetences atbilstoši LESD 275. pantam izskatīt Bankas vērsanos pret Lēmuma 2012/635/KĀDP 1. panta 6. punktu (5. pamats).
4. Banka lūdz Tiesu atcelt spriedumu un apmierināt tās prasījumus.

⁽¹⁾ Padomes 2012. gada 21. decembra Regula (ES) Nr. 1263/2012, ar ko groza Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV 2012, L 356, 34. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2012. gada 15. oktobra Lēmums 2012/635/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV 2012, L 282, 58. lpp.).